Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: ”Clara Raphael”, i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940221552/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Fjerde Brev

Kjære Mathilde!

Du spørger, om jeg er syg, da jeg har ladet Dig vente saa længe paa Brev. Ja, rask er jeg egentlig ikke, men Du vil vist lee af den Svaghed, jeg lider af, naar Du hører at den er i Familie med Mandens, som troede, hans Hoved sad forkeert. Nu da jeg seer mig om i Verden, og lægger Mærke til Folk, uden at være forblindet af Forfængelighed, nu – tænk Dig min Skræk! – synes jeg at Alt omkring mig staaer paa Hovedet! Jeg vil give Dig et Par Exempler. Da her forleden vare Fremmede, talte vi om Døden, og jeg sagde, jeg fandt det forkeert at Folk i Almindelighed bekjendtgjorde Dødsfald paa denne Maade: »At min elskede – blev befriet fra sine Lidelser, og indgik til et bedre Liv, bekjendtgjøres sørgeligst.« Gud bevares, meente de Andre, man kunde dog ikke sige glædeligst. Jo, er noget glædeligt, svarede jeg, saa maa det da være den Vished, at En, man holder af, er gaaet over til et bedre Liv. De saae paa mig, som om jeg var falden ned fra Maanen. Men, sagde Camilla, Du vilde dog være bedrøvet for din egen Skyld? Ja, svarede jeg, Savnet er det Sørgelige ved Døden, men jeg er overbeviist om, at det hos mig snart vilde overvindes ved Tanken om den Andens Lykke. Og hvad troer Du at Madam Star sagde dertil? At det var den største Egoisme! At et Menneske, som talte saaledes, aldrig maatte have brudt sig om andre end sig selv!! Folks Begreber om Liv og Død ere i det Hele besynderlig bagvendte. Naar en Forbryder paa Retterstedet bliver benaadet til livsvarigt Fængsel, sige de: Han kan være glad, han slap dog derfra med Livet. Og naar En, som forlængst er træt af Verden, gaaer herfra til evigt Liv, sige de: Den Stakkel er død! De tale om Liv, og glemme det evige Liv! De tale om Død, og glemme Udødeligheden!

Har Du aldrig lagt Mærke til den fornærmede Værdighed, hvormed Folk sige: »Gud bevares! Troer Du, jeg lyver?« det mindste man forudsætter, at de have taget Feil i en Ting. Og dog bestaaer